

Der afgaves 70 Stemmesedler, hvoraf 6 vare blanke. Tilbage blev 64 Stemmesedler, som alle vare gyldige.

Valgte blev Folketingsmand *Anders Nielsen* med 63 Stemmer og Landstingsmand *Madsen-Mygdal* med 62 Stemmer.

Anders Nielsen: Maa jeg takke det høje Ting for den mig ved Valget viste Tillid.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1903 til 31. Marts 1904.

Forhandlingen genoptoges.

K. M. Klausen: Jeg skal tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger til de Talere, som have berørt de Udtalelser, jeg fremsatte, første Gang jeg havde Ordet. Det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) udtalte i sin Tale i Anledning af det, jeg havde sagt om Venstres Stilling ved de nys afholdte Landstingsvalg, at Venstres Ledelse havde optraadt som Forholdene bød den optræde. Jeg havde tilladt mig at bebrejde Venstre, at det havde optraadt paa en vaklende og uklar Maade; nogle Steder var Venstre gaaet i Alliance med Socialdemokratiet, andre Steder afviste det en saadan Optraeden i Fællesskab. Følgen heraf udeblev heller ikke. Saaledes blev der ovre i Vejle valgt 7 Valgmænd tilhørende det estrupske Parti, medens der lige saa let kunde have været valgt 7 Valgmænd, der tilhørte Demokratiet. Disse 7 Valgmænd bevirkede, at Estrup i 10de Landstingskreds fik valgt en Tilhænger, som han ellers ikke kunde have faaet valgt. Derfor er det Resultat, som vi saa forleden Dag ved Afstemningen om de vestindiske Øer, Venstres Skyld; havde Venste optraadt anderledes ved Valgmandsvalgene, saa kunde de 32 Stemmer, som Estrup havde, været formindskede til 31; der var altsaa blevet 33 paa den anden Side, saaledes at Resultatet var blevet det modsatte af, hvad det blev. Det ærede Medlem for Løvel gjorde gældende, at Socialdemokraterne ikke kunde paaregne Ven-skab og godt Kammeratskab fra Venstres Side efter den Maade; hvorpaa Socialdemokratiet havde optraadt over for Venstre i sidste Rigsdagssamling og ogsaa

mellem Samlingerne i Pressen. Det forekommer mig, at det bliver et underordnet Spørgsmaal i denne Sag, hvorledes Socialdemokratiet har stillet sig. At der er Uoverensstemmelser, at der er visse Personer inden for de to Partier, som tørne sammen, og at der er visse Blade, der ligge i Strid med hinanden, forekommer mig at være et underordnet Spørgsmaal, hvor Talen er om at bekæmpe en fælles Modstander. Jeg synes, at naar Sagen — som ved Landstingsvalgene — drejer sig om at slaa det Flertal ned, som i saa mange Aar har misregeret vort Land, maa personlige Stridigheder, personlige Uoverensstemmelser mellem de to Partiers Blade blive et fuldstændigt underordnet Spørgsmaal. Under saadanne Forhold synes jeg, at man har kun et at gøre: at sætte gamle Stridigheder til Side og i Fællesskab gaa imod den Fjende, som burde have været slaaet langt grundigere ned, end Tilfældet blev. Og havde Venstre været saa klogt alle Steder, navnlig ovre i Vejle, vilde Resultatet jo være blevet anderledes, og saa vilde sikkert den Afstemning, vi fik forleden i Landstinget, have faaet et helt andet Udfald.

Af den højtærede Krigsminister fik vi nu Oplysning om, hvad det er for Byggeri, der foretages ude paa Vestfronten, der, hvor Jernbanen skærer Fæstningen; det er Krudttaarnene her i Kjøbenhavn, som skulle flyttes derud. Den højtærede Minister sagde, at det maatte jeg vide i Forvejen. Nej, det vidste jeg ikke. Ganske vist har den højtærede Minister i Finansudvalget meddelt, at denne Flytning af Krudttaarnene skulde foretages, men saa vidt mig bekendt have vi aldrig faaet noget at vide om, hvor Krudttaarnene skulle flyttes hen. At Krudttaarnene skulle flyttes, er noget, som jeg med Glæde ser. Det er blevet krævet af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, det er ogsaa blevet krævet her i Rigsdagen, at disse Krudttaarne, som vare en stor Fare for Byen, snarest muligt burde fjernes, og den højtærede Krigsminister har meddelt os, at han kunde faa Penge gennem Havnevæsenet, $\frac{1}{4}$ Million, og saa vilde han flytte Krudttaarnene. Men Oplysning om, hvor Krudttaarnene skulde lægges, at det skulde være ude i Fæstningen, som Tilfældet er, det have vi ikke faaet nogen Meddelelse om. Men for øvrigt har jeg troet, at de Meddelelser, der bleve givne til Finansudvalget, ikke vare de endelige afgørende og bestemmende i denne Sag. Jeg havde tænkt mig, at i et saa vigtigt Spørgsmaal som dette, vilde den